

Bez minulosti, nebolo by prítomnosti...

Táto veta je dosť často spomínaná, keď človek najmä v pokročilom veku skúma svoju minulosť a zamýšľa sa nad tým, ako to asi bolo pred 50 - 100 rokmi a viac.

Menej je však tých, ktorí túto skutočnosť dokážu hmatateľným spôsobom vytvoriť, pozbierať dokumenty a materiálne veci na miesto, ktoré je na to určené. V mestách sú na to zvyčajne múzeá, archív, depozitáre, galérie.

Obec **Priepasné** sa môže pochváliť možno ojedinelou raritou. V osade **Batíková** sa nachádza obnovený roľnícka usadlosť a v nej sú sústredené vzácné veci hovoriace o našom živote v minulosti. Majiteľom tohto objektu je obyvateľ Priepasného **Pavel Krásny** a jeho manželka **Alžbeta Krásna**, bývalá riaditeľka miestnej ZŠ. Tito dvaja sa do slova upísali zberateľskej činnosti a sústredili ju na jedno miesto.

Akousi nepísanou premiérou bola prehliadka tohto „múzea“ v nedeľu, dňa 14. júla 2013 popoludní. Na tomto dvoре sa zúčastnilo okolo 80 ľudí z Priepasného, ale aj rodáci z Brezovej, Myjav, Banskej Bystrice. Nechybali ani miestni chalupári z Bratislavы, ale bolo hodne aj mladých ľudí, ktorí prišli spolu s rodicmi.

Pani Alžbeta Krásna všetkých srdečne privítala a pozvala prítomných do priestorov priestranného domu na prehliadku. Bolo čo pozerať a obdivovať.

Starodávne zastielky posteľ s perinami, vyšívane dečky, výbava pre nevestu, výbava pre novorodenca, staré kuchynské náradie, starodávna pec, obrazy a všetko to, čo sa v minulosti používalo v domácnosti. V ďalších priestoroch bolo znázornené, ako sa kedydi chodilo do školy. Bol tam odev a obuv vte-

dajších detí, učebné pomôcky, ale aj pionierska rovnošata s prvou červenou šatou. Na chodbe figurina pána učiteľa v dobovom oblečení.

Pre ilustráciu dve čísla: Za 1. ČSR v r. 1933 sa v Priepasnom, v dvoch základných školach vyučovalo 350 detí, z toho bolo 175 sirotí z Rimavskej Soboty. Keď sa v roku 2000 rušila posledná ZŠ, bolo v nej 7 žiakov.

V ďalších miestnostiach boli odevy dámske i pánske z rokov 1940 - 1970.

Dokonca nechybala zbierka dám-skych kabieliek, ale aj spodné prádlo žien. Zaujímavá prehliadka vyvrcholila znova na dvore, kde si všetci prítomní posadali a tu pani Alžbeta Krásna čítala úryvky z vlastnej kroniky. Týkajú sa zážitkov z vojen, bežného života, sused-

ského spolunažívania, svadieb a podobne. Mnohé sú úsmievne, lebo ľudia v minulosti asi viac brali život s úsměvom, aj keď sa žilo skromne.

Aspoň jeden krátky príbeh:

Nemenovaný rolník z Priepasného si po II. svetovej vojne od vojska kúpil páru koní. Keď išiel s nimi orat na pole a vtedy náhodou nad polom letelo lietadlo, tak ihned si obidva kone ľahli do brázdy. Vraj tak boli na vojne vycvičené.

Treba ešte pripomenúť, že dvor, na ktorom sa toto diaľo, bol dekorovaný starými vlajkami ženských, mužských, ale aj cirkevných spolkov, ktoré existovali v Priepasnom za I. ČSR.

Na záver bývalá riaditeľka MŠ pani Ludmila Bachárová zarecitovala naspa-mať dlhú žartovnú báseň. Báseň obsa-hovala prírodu, ako kmotor cestoval vla-mkom do Novej Lehoty na krstiny.

Všetci prítomní mali z tohto popo-ludnia dobrý pocit, lebo tu bolo cítiť spo-lupatričnosť, nechýbalo pohostenie.

Zato všetko treba domácom vysloviť vďaku, vziať úprimnú úctu a odporučiť nielen miestnym občanom, ale aj obča-nom z okolia návštěvu tohto vzácného miesta.

Vladislav Valihora

